

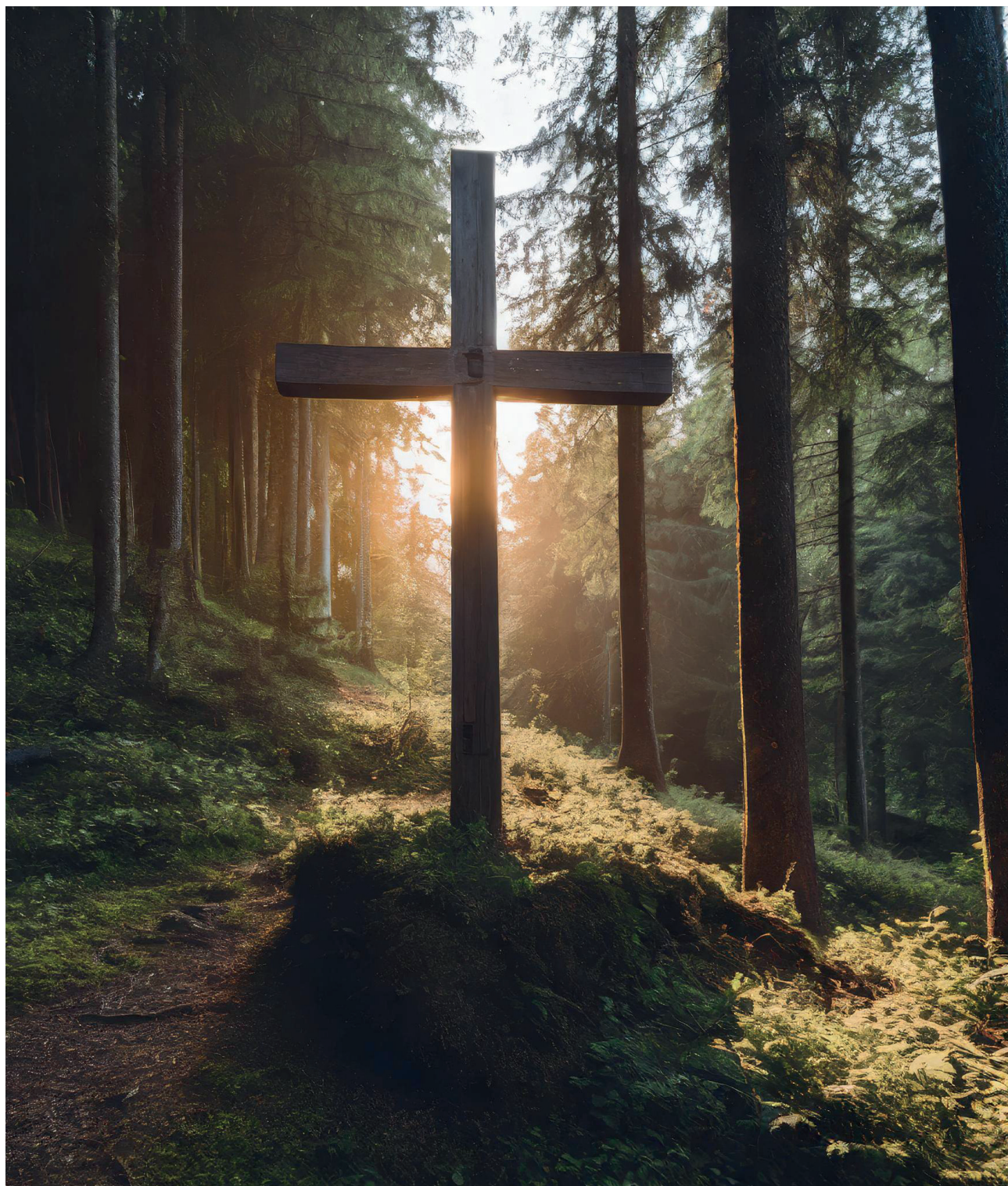
VRŠOVICKÝ

3/2024

HLASATEL

Sborový časopis Náboženské obce Církve
československé husitské v Praze Vršovicích

Bratři a sestry,
také už cítíte jaro ve vzduchu? Mám ráda tento čas každý rok.

Vnímám ho jako příchod něčeho pozitivního po té tmavé zimě bez slunce. Zimy už hlavně nejsou takové co bývaly. Bez sněhu a velkých mrazů. Vzpomínám na bobování ve svahu pod kostelem svatého Václava ve Vršovicích. Bylo mi přibližně 6 let. Chodily jsme s maminkou pravidelně na procházky. Tehdy býval sníh celou zimu.

U základní školy na Kodaňské školník vyléval hřiště vodou a děti i někteří rodiče tam poté bruslily i večer. Hřiště bývalo osvětlené.

Časy se mění. Ale víra nám pomáhá doufat ve šťastnou budoucnost. Pro každého je ovšem štěstí velmi relativní. Ale to, co je pro mne nejdůležitější, je láska a víra. Život není občas jednoduchý a čím jsme starší, tím je složitější. Tak to vnímám já. Není jednoduché přežít ty tmavé měsíce a temná životní období.

Vnímám to díky okolnostem, kterými jsem si prošla v posledních letech. Ale i to špatné, co nás potká má nějaký důvod a význam. Často si říkám, že vše do sebe zapadá a má vlastně smysl.

Nic není náhoda v našich životech. Každá špatná věc, která se nám přihodí, nás posune nějakým způsobem dál. A posílí nás. A o tom to celé je. Netrápit se tím co se nám stalo špatného či zlého a proč. Tím nemá smysl se zabývat. Zkrátka ztráta času. Stačí to jen přimout. Život nefunguje dle excellovské tabulky či nějakého grafu.

Každý den je výzva. Důležité je nevzdat se a bojovat. A především věřit. I když je to někdy opravdu těžké.

Ale myslíme pozitivně. Jaro už je na dosah. Těším se na vůni rozkvetlých stromů a květin.

Odhodíme vrstvy oblečení a můžeme se radovat. Z každého nového dne, který je darem.

Čekají nás Velikonoce, nejvýznamnější křesťanský svátek v roce.

Krásný březen přeji,

Viktorie Párová

NEDĚLE V BŘEZNU

III. neděle postní (OCULI)

3. března 2024

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyproští ze sítě mé nohy. Obrát ke mně svou tvář, jsem tak sám, tak ponížený. (Žalm 25,15–16)

První čtení: Exodus 20,1–17

Druhé čtení: 1. Korintským 1,18–25

Evangelium: Jan 2,13–22

IV. neděle postní (LAETARE)

10. března 2024

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlivali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů. (Izajáš 66,10–11)

První čtení: Numeri 21,4–9

Druhé čtení: Efezským 2,1–10

Evangelium: Jan 3,14–21

V. neděle postní (JUDICA)

17. března 2024

Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmi se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pro-národem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje záštita, Bože. (Žalm 43,1–2)

První čtení: Jeremjáš 31,31–34

Druhé čtení: Židům 5,5–10

Evangelium: Jan 12,20–33

IV. neděle postní - Květná (Palmarum)

24. března 2024

První čtení: Izajáš 45,21–25

Druhé čtení: Filipským 2,5–11

Evangelium (Pašije): Marek 14,1–15,47

Zelený čtvrtek – Památka Poslední večeře

Páně 28. března 2024

Svaté třídní (Tridum sacrum)

První čtení: Exodus 12,1–4.11–14

Druhé čtení: 1. Korintským 11,23–26

Evangelium: Jan 13,1–15

Velký pátek – Památka utrpení a smrti

Páně 29. března 2024

Svaté třídní (Tridum sacrum)

Všechnu naději jsem složil v Hospodina.

On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal. Vytáhl mě z jámy zmaru, z tůně bahna, postavil mé nohy na skálu. (Žalm 40,2–3)

První čtení: Izajáš 52,13–53,12

Druhé čtení: Židům 10,16–24

Evangelium (Pašije): Jan 18,1–19,42

Bílá sobota – Vigilie Hodu Božího velikonočního

30. března 2024

Svaté třídní (Tridum sacrum)

Jak vzácný skvost je tvé milosrdenství, Bože! Lidé se utíkají do stínu tvých křídel. U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo. (Žalm 36,8.10)

První čtení: Genesis 1,1–2,2

Druhé čtení: Exodus 14,1–31

Evangelium: Marek 16,1–8

Hod Boží velikonoční

31. března 2024

Ty jsi můj Bůh, tobě vzdávám chválu, vyvyšuji tě, můj Bože. Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Aleluja. (Žalm 118,28–29)

První čtení: Skutky 10,34–43

Druhé čtení: 1. Korintským 15,1–11

Evangelium: Jan 20,1–18

Gn 22, 1-14a

Ř 4, 13-25

ev. Mk 8, 31-38

ABRAHAM

Z té scény jde hrůza: muž pokročilého věku, kmet, dnešní terminologií senior, svazuje malého, bezbranného chlapce, klade ho na vyrovnanou hranici nařezaného dřeva a bere do ruky nůž. To, že s námi tato scéna hluboce neotřásá, nedíváme se po sobě s obavami a nepochopením a nedivíme se, jaké hrůzy musíme poslouchat v důstojném a váženém prostředí kostela – to vše z úst kněze, který je otcem osmi dětí, není dáno naší emoční otrlostí, z které nás nemá moc vyvést ani něco tak strašlivého, jako že se otec chystá podřezat vlastního syna, ale proto, že jsme to už slyšeli a četli tolikrát, a že víme, že všechno nakonec dobře dopadne. No dobře... jak se to vezme. Být na místě malého Izáka, nejspíš bych měl už nadosmrti citovou deprivaci vůči otci, který mě svázel a vytáhl na mě dranžírovací nůž, i kdyby všechno „dobře“ dopadlo, nejspíš už nikdy bych mu neběžel v ústrety se slovy: „tatínku, mám tě rád, ty jsi ten nejlepší tatínek na světě!“ Měl bych pořád před očima sebe svázaného, a mlčícího otce, který se ke mně blíží s nožem větším než moje hlava. Stále bych viděl sám sebe namísto berana, kterého vzápětí otec podřezává, měl před očima ty potoky krve, které se ze zvířete valily a musel myslet na to, že otcovým záměrem nebylo usmrtit zvíře, ale mě. Dnes jsou takové stavy zpravidla diagnostikovány jako posttraumatická stresová porucha vznikající v reakci na zraňující události, ve kterých zažíváme pocit bezprostředního

ohrožení. Tak se musel cítit Izák svázaný do kozelce a ležící na otepi dříví, určenému ke spálení. Protože jde o dítě, je nejvýš pravděpodobné, že dlouhé měsíce bude trpět poruchami spánku, emoční ztrnulostí, plačtivostí, možná i nočním pomočováním a podle některých teorií by takto závažný otřes ve spojitosti s otcem mohl vést i k poruchám jeho pohlavní identity. Suma sumárum, praotec víry Abraham nejen synovi zadělal na hraniční poruchu osobnosti, ale i sobě na pořádný škraloup podle našich současných měřítek, jak v rovině morální, tak i trestně-právní. V případě dopadení, pokud bychom se kupříkladu stali svědky takové scény někde v parku, by měl na krku obvinění z trestného činu, paragraf 20, odstavec 1 Trestního zákona, které postihuje takové jednání, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, čímž bezesporu usmrcení dítěte svěřeného do péče je. Znehybnění oběti svázáním a přítomnost smrtícího nástroje na místě činu by ani ten nejprominentnější obhájce neuhrál ve prospěch obžalovaného tak, že se jednalo o zkoušku Abrahamovy víry, a že ve skutečnosti věděl, že svého syna nezabije. Abraham by v našich podmínkách vyfasoval doživotí, které by se mu proměnilo ve velice krátkou dobu ve vězení, v němž by záhy zemřel za blíže nezjištěných okolností, jak se to děje řadě pachatelů, jejichž oběťmi jsou děti. Vysloužil by si všeobecné morální

opovržení, nikdo by si o něm nemyslel, že po své smrti přebývá v Boží slávě po boku ostatních spravedlivých. Potíž v takové časově podmíněné aktualizaci a interpretaci prastarého biblického textu, kterou jsem vám právě předvedl, spočívá v tom, že současný dobový kontext aplikujeme na příběh z naprosto jiného časového, dějinného, kulturního, společenského i náboženského rámce. U Abrahamova obětování Izáka si to tak nějak uvědomujeme, ale ono to drhne i u jiných postav a dějů a okolností zachycených v Bibli, které si vykládáme ze svého současného pohledu, svým jazykem a podle svého způsobu uvažování. Jak tedy tento veskrze temný příběh vykládat a jak mu rozumět? Předně ho musíme přestat historizovat jako dějinnou událost, tady vůbec nejde o dějiny, ale o náš vztah s Bohem a s druhými lidmi. Pokud je na tomto textu něco historického, pak zcela jistě ozvuk časů, ve kterých bylo společenství izraelitů konfrontováno s obětní praxí okolních národů, které přinášely svým božstvům lidské oběti. Na příběhu Abrahamově je jasně ukázáno, že něco takového je v židovství neakceptovatelné. Za druhé, Abrahamovo obětování Izáka vykládáme jako křesťané christocentricky. Vidíme ho jako dávný předobraz událostí, které se pro nás odehrály v Ježíši Kristu. A to není zdaleka jenom beránek, zachycený svými rohy v houštinách, který je nakonec obětovaný, je to i úzkost, obava a nevyřčený strach jediného syna svého otce, který je pokládán na obětní hranici, ale stejně tak je to nevyřčený strach, úzkost a obava otce jediného syna, který ho na obětní hranici pokládá. Z těchto důvodů

říkám, že jakákoliv historicitá Abrahamova obětování Izáka je naprosto nedůležitá, a nemá smysl na ní ulpívat. Ten příběh je esencí veškerých hrůz světa, které se dnes a denně odehrávají bez ohledu na dobu a místo, a je zároveň ujištěním, že právě do těchto temných lidských příběhů vstupuje Bůh, který je za všech okolností na straně člověka, a ve své lásce k němu jde až do krajnosti: nikoliv v obětování někoho – něčeho ve prospěch druhého: lidí či zvířat, kteří mají umírat jako zástupné oběti, ale že Bůh sám sebe obětuje pro náš prospěch. Co to znamená, že se Bůh za nás obětuje? Je nám k dispozici – sestupuje z trůnu své svatosti, nedotknutelnosti a neproniknutelnosti, a dává se nám poznat v podobě člověka – na prvním místě Ježíše Krista, a skrze něj i v kterémkoliv jiném člověku. A právě proto, že v lidech se setkáváme s „Božím“, člověk je „Boží“, nikoliv zboží, je lidský život posvátnou hodnotou. Starobylé křesťanské vyznání o Kristu říká, že „v něm jsme vykoupeni jeho krví a naše hříchy jsou nám odpuštěny pro přebohatou milost, kterou nás zahrnul ve vši moudrosti a prozíravosti...“ Žádná jiná krev neočišťuje od hříchu, nežli krev Božího Syna. Její milost si osvojujeme vírou v něj a křtem do jeho jména. Křesťanství už tak není náboženstvím obětí a obětujících, ale náboženstvím obětavých lidí vyznávajících obětovávaného Boha v Ježíši Kristu, který nám říká: „Kdo chce jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne...“

*Kázání o II. neděli postní 25. 2. 2024
v Husově sboru ve Vršovcích*

PROGRAM NA BŘEZEN

3. 3.	neděle	10 hodin	III. neděle postní - bohoslužba	slouží D. Frýdl, káže O. Nováček
10. 3.	neděle	10 hodin	IV. neděle postní - bohoslužba	slouží D. Frýdl
15. 3.	pátek	10 hodin	bohoslužba pro seniory	Vršovický zámček
17. 3.	neděle	10 hod.	V. neděle postní - bohoslužba	slouží D. Frýdl
24. 3.	neděle	10 hod.	VI. neděle postní - bohoslužba	slouží D. Frýdl
27. 3.	středa	10 hod.	schůze rady starších	sákristie
28. 3.	Zelený čtvrtek	18 hod.	Velikonoční stolování po židovském způsobu	Studio MANA
29. 3.	Velký pátek	9.30	Křížová cesta	Středočeský kraj
31. 3.	neděle	10 hod.	Hod Boží velikonoční - bo- hoslužba Vzkříšení	slouží D. Frýdl

KONTAKT

Vršovické náměstí 967/1
101 00 Praha 10-Vršovice
e-mail: info@husuvsbor.cz
www.husuvsbor.cz
e-mail faráře: david.frydl@gmail.com
271724317 (Farní kancelář)
731100059 mobil faráře

Vršovické divadlo MANA
Centrum MANA, zapsaný spolek
místopředseda spolku: Tobiáš Frýdl, tel.
778001097
www.vrsovickedivadlo.cz
e-mail: produkce@vrsovickedivadlo.cz

ROK 1940

Shromáždění náboženské obce konalo se 25. února za přítomnosti 85 příslušníků, aby vyslechlo zprávy za uplynulý rok a provedlo volbu nové rady starších. V dosavadní radě starších nastalo totiž za války tolik změn a mezer (odstěhováním nebo vystoupením z rady starších), že bylo nutno radu starších úplně přebudovat. Proto rezignovala celá rada starších a provedena nová volba všech členů i náhradníků. Mnozí z bývalých členů byli ovšem znovu zvoleni. V ustavující schůzi potom byli zvoleni tito činovníci:

předsedou Karel Novák, technický úředník ve výslužbě,
místopředsedou František Salátek, podúředník ve výslužbě,
tajemníkem František Novák, ředitel škol ve výslužbě,
pokladníkem Ludvík Mach, ředitel měšťanské školy,
účetní August Vyhnal, úředník Elektrických podniků,
správcem budov Antonín Hlaváček, vlakmistr ve výslužbě,
matrikářem Josef Klouda, strojní zámečník.

Ostatní členové rady starších byli: Václav Hlaváček, vrchní výpravčí, Pavel Kách, zřízenec Elektrických podniků, Josef Koukal, nástrojař, Oldřich Kužel, poštovní úředník, Václav Ruboš, úředník ve výslužbě, Josef Syblík, vrchní oficiál ve výslužbě, Růžena Vánová, v domácnosti, Jan Vojta, pokladník Ústřední rady. Náhradníci: František Froněk, krejčí, Jaroslav Blažej, laborant, Josef Bušek, policejní inspektor, Matouš Salzer, topič Státních drah, Václav Šára, obchodní zástupce ve výslužbě, Konstantin Weinzettl, ředitel škol ve výslužbě, Josef Chudomel, pokladník Státních drah, Václav Žák, železniční podúředník. Revizoři účtů: Jaroslav Dykast, účetní, František Tichý, úředník, Alois Štěpán, ředitel škol ve výslužbě.

Během roku nastaly u činovníků a zaměstnanců rady starších tyto změny: správce budov bratr Antonín Hlaváček odstoupil a na jeho místo zvolen byl bratr Josef Klouda, v něm získala náboženská obec neobyčejně svědomitého a horlivého pracovníka. Místní náboženskou obec v Hostivaři zastupoval bratr Alois Štěpán, řídící učitel ve výslužbě, rovněž svědomitý a pilný pracovník, jenž nedávno dovršil 70 let života. Přes to, že pokročilý věk nepřidal síly sestře Knoblochové, přece jako pilná včelička po celý rok vybírala od příslušníků náboženskou daň, spokojíc se s nepatrnou pětiprocentní odměnou. Podobně skromně a nenáročně pracovala stará, ale pilná sestra Zimandlová, jež sama o své újmě starala se o čistotu a úklid ve sboru, zahanbující tak kostelníka, jenž stále zaměstnával radu starších svými nároky a nářky, vyhýbaje se přitom svým povinnostem. Za vedení bratra faráře věnovalo se několik bratrů revizi a doplnění matrik členských a byl pořízen lístkový index členů podle abecedy. Trapnou událostí pro radu starších bylo zbavení funkce varhaníka bratra Karla Brodského mladšího, jenž svým chováním způsobil rozladění v sesterském pěveckém kroužku a zavinil, že do takto vzniklého sporu musil osobně zasáhnouti sám bratr patriarcha. Zatímním varhaníkem a dirigentem pěveckého kroužku byl zvolen bratr František Novák, jenž měl za sebou již praxi z Krče, kde léta hrál při bohoslužbách ve škole a v Masarykových domovech.

S kostelníkem bratrem Svátkem smluven byl nový pracovní řád a přiznán mu druhotný přídavek.

14. června 1940 zemřel v pozhnaném věku 82 let člen rady starších řídící učitel ve výslužbě Konstantin Weinzettl. Jeho záslužná práce pro národ a církve československou jsou hodny toho, abychom se o nich širě zmínili:

Konstantin Weinzettl se narodil 29. ledna 1858 jako syn mlynáře Tomáše Weinzettla v Budislavi u Choustníka na Táborsku. Studoval na gymnáziu v Táboře a potom na učitelském ústavě v Soběslavi. Vyučoval na několika školách v kraji táborském, naposled jako řídící učitel v Chotovinách. Za svého desetiletého působení v Jistebnici poznal proslulého Alfonse Šťastného, rolníka, selského filozofa, reformátora a spisovatele z Padařova, jehož dceru Zdeňku pojal za manželku. Byl všestranně činný v divadelních, hudebních a čtenářských spolcích, v hasičských jednotách a okrašlovacím spolku. Působil zdárně jako učitel i na pokračovacích školách a všude si získával úctu i lásku žáků i občanů. V Chotovinách, kde působil 20 let, pěstoval chrámovou hudbu a zpěv. Byl jedním ze zakladatelů Jihočeského pěveckého sdružení učitelského, s nímž jako činný člen a pokladník se účastnil zájezdů po Čechách a Moravě.

S farářem Aloisem Janešem založil v Chotovinách náboženskou obec, do níž se přihlásili asi dvě třetiny farníků. Jako samozřejmost považovali, že kostel patří většině a zabrali jej pro své bohoslužby. Na zákrok katolíků měl jim býti kostel odebrán. Silná četa četníků bránila čechoslováků v přístupu do kostela, ale k násilnému zakročení nedošlo. Kostel musel býti vydán a naši dostali od státu subvenci na postavení vlastního sboru.

Jako penzista odstěhoval se bratr Weinzettl do Vršovic, kde se ihned věnoval práci pro náboženskou obec: vyučoval československému náboženství, řídil pěvecký sbor a hrál na varhany. Byl členem rady starších, kde uplatňoval své zkušenosti.

V duchovní správě nastala tato změna: pomocný duchovní bratr Karel Brodský vzdal se své funkce ve Vršovicích uznáv, že kult osob nepřispívá k rozkvětu náboženské obce. Tím byl učiněn další krok k uklidnění hladiny loňskými událostmi zbytečně rozvířené.

Potěšitelně se rozvíjel náboženský život v místních obcích, zvláště v Chodově, kde přičiněním bratra Carbocha pronajali naši bývalý obecní dům se třemi místnostmi a věžičkou a upravili z něho pěknou bohoslužebnou síň s kanceláří. Také Záběhlíce obnovily opět konání bohoslužeb, když jim bylo povoleno užívání učebny ve školní budově. Ve Spořilově se utvořil přípravný výbor, usilující o osamostatnění a připojení Hájů, Chodova, Petrovic a Šeberova.

S platností ode dne 15. dubna 1940 jmenován byl diecézní radou pomocným duchovním ve Vršovicích bratr Vladimír Lenc, narozený 10. června 1916 v Praze XII. Ústřední rada poukazovala mu 620 K dotace měsíčně a druhotný přídavek 125 K. Od náboženské obce pobíral 150 K měsíčně. (To uvádíme pro osvětlení tehdejších platových poměrů). Bratr duchovní Lenc vzal si na starost Záběhlíce a Spořilov, kde působil organizačně a ideově v místním výboru.

pokračování příště

O MODLITBĚ - O ROZHOVORU S BOHEM

V křesťanské literatuře existuje o modlitbě mnoho knih, brožurek a příruček (jak se modlit). Vybrala jsem několik úryvků z knihy TY JSI SE MNOU modlitby a texty k meditaci, kterou vydalo nakladatelství Biblion v roce 2021, knihu editorů - evangelických duchovních Květy Květonové, Ondřeje Macka a Lenky Ridzoňové.

V poznámce ke druhému vydání píší: "Naší knihou bychom chtěli pozvat k osobním modlitbám, k promýšlení víry, chceme podnítit k přípravě na bohoslužby i k prožívání životních zlomů v rozhovoru s Bohem. Byli bychom rádi, kdyby modlitby posloužily jako podněty k vašemu mluvení s nebeským Otcem. Nejsou určeny k hlasitému či mechanickému předčítání ...

Proč se modlit?

Modlit se nemusím, ale smím. Někteří máme blízkého člověka nebo více blízkých lidí, se kterými sdílíme své radosti i smutky, mluvíme i o důvěrných věcech. Mnozí však takového člověka nemáme. Ale pro všechny je otevřená možnost to "říct nahoru" Pánu Bohu. On byl první, kdo rozhovor umožnil a začal. Věříme, že on byl na začátku, stvořil svět, člověka, mne. On řekl to první "ano", "mám tě rád". On má o své stvoření zájem a starost. Soucítí, doprovází, obnovuje. Pomáhá. Možnost modlitby je nabídka, pozvání. Modlitba je přemýšlení před Pánem Bohem.... Se svými myšlenkami nemusím zůstat sám.

....V modlitbě říkáme, kde jsme, z čeho máme radost, co nás bolí a trápí, o čem přemýšlíme, jak se rozhodujeme. Také vyznáváme viny a prosíme o odpuštění.

V přímlových modlitbách myslíme na druhé a mluvíme s Pánem Bohem o tom, co nám dělá starost, o koho máme obavu. Myslíme také na své konflikty, nedorozumění, nepřátelství. Strach, zlobu. Přimlouváme se za dění ve světě. Můžeme prosit o zázrak. O něco, co si ani neumíme představit, že by se přece jen mohlo stát.

K prosbě je dobré říct: Buď vůle tvá, Pane Bože. Ježíš se předtím, než ho zatkli, a pak ukřižovali, modlil v zahradě Getsemane: "Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, ale tvá vůle se staň". (Luk.-12.42).

Jak se modlit?

Slov není potřeba mnoho. Někdy je součástí modlitby i ticho, radost, slzy, vzdech, určitá poloha těla ... Jako každý hlubší rozhovor modlitba potřebuje čas, soustředění a upřímnost ...

Modlit se můžeme vlastními slovy, nebo použít modlitbu psanou. Modlitbami je většina biblických žalmů, modlitby najdeme i v epištolách, ale také i v různých modlitebních knihách a sbírkách. Některé modlitby známe z paměti. Hlavně je to modlitba Otče náš. Ale také například společné modlitby před jídlem. Modlitby mohou být i zpívané. Mnoho písní ve zpěvnících jsou vlastně modlitby.

Někdy nám slova dojdou. Nemáme slov. Můžeme jen v tichu nebo s pláčem být před Pánem Bohem. On nám rozumí.

DUCHOVNÍ ŽIVOT

Kdy se modlit?

Když modlitbu necháme na to "až na ni vyjde čas", ten čas nevyjde. Je dobré se modlit pravidelně. Aspoň jednou denně. Vyberte si kdy.

Modlitba před jídlem. Děkuji, že mám co jíst, že jsem u stolu s blízkým člověkem. Myslí na ty, kdo jsou v nouzi. Vděčnost mi připomíná nesamozřejmost života. A dává naději, že i nadále budu žít pod Boží ochranou.

Ráno. Začínám modlitbou nový den. Děkuji za odpočinek, probuzení, prosím o požehnání pro to, co mne čeká. Prosím o moudrost, lásku, odvahu. Prosím, abych se správně rozhodoval...

Večer. Ohlížím se za tím, jaký byl den. Děkuji. Prosím o odpuštění. Přimlouvám se za lidi, kteří mi leží na srdci.

Modlitba, když mne čeká něco těžkého. Operace. Důležitý rozhovor nebo návštěva. Zkouška. Rozhodování. Nebo situace, když jsem někomu ublížil, a jdu se omluvit. "Buď v tom se mnou, Pane Bože. Dej mi sílu."

Modlit se mohu kdykoli. Třeba když nemůžu v noci spát nebo někde hloupě dlouho na něco čekám.

Někdy se používá výraz "střelná modlitba". Něco, jako když z člověka vypadne ono: "Pane Bože!" Akorát, že to neříkám bezděčně, ale uvědomuji si, že se obracím na Pána Boha. Není to jen "vycpávkové" slovo, opravdu volám k Pánu Bohu o pomoc. Modlitba není povinnost, ale možnost. Ukotvuje, posiluje vztah. Bez modlitby je křesťan jako ryba na suchu. Vděčnost - děkuji. Uvědomuji si a vyslovuji, že nežiji jen z vlastních sil. To mi zároveň dává naději, že ani do budoucna se nebudu muset spoléhat jen sám na sebe.

Chvály. Chvála je radost obrácená směrem k Bohu. Když chválíme Pána Boha, vypovídáme o své radosti, že žijeme, že můžeme věřit, že se na Pána Boha můžeme spolehnout, že náš dnešek i budoucnost je v Božích rukou.

Nemoc

Pane, prosím,
buď se mnou v nemoci,
buď se mnou, když chybí síly i vůle.
Buď se mnou, když již přestávám věřit.
Buď s těmi, které mám rád.
Odpusť mi.
A nenechej mě se trápit.
A jednou mě přijmi k sobě.

Dovolená a volný čas

Pane Bože,
neumím pracovat s časem. Nedokážu si říct "dost", když mně někdo nabízí nové věci.
Mám chuť do všeho, všechno začnu, a pak to nezvládám.
Pane, nauč mě vnímat hranice toho, co zvládnu.
Pane, nauč mě rozpoznat, co je důležité a mám to dělat já, a co můžu nechat jiným nebo na později.
Pane, nauč mě odpočívat.

Pochopil jsem, že ten starozákonní Jahve tím připravil lidem zkoušku. Kdo obstojí, toho čeká věčná blaženost, kdo neobstojí, bude zatracen. Tak to jsem pochopil. Nepochopil jsem pouze, proč to, že by onen Omnipotens Deus stvořil lidstvo proto, aby mohl některé odměnit a jiné potrestat? A proto jim vymyslel okolnosti, o nichž jistě věděl, že je někdo zvládne a jiné ne? Kdybych věřil tomu, že On je v podstatě bytost lidská, jenže všemohoucí, řekl bych si, že tak učinil proto, že se tím třeba baví. Člověk dokáže být někdy škodolibý. Ale On není všemohoucím člověkem, tím vousatým kmetem, jak býval malován, on je nejen Omnipotens, a Aeterne a Sapiens, ale hlavně Deus. A škodolibost je vlastnost lidí a navíc jen těch pitomých. Takže důvod je určitě jiný. Tuší někdo jaký? Snažil jsem se tušit, ale vysvětlení jsem se nedočkál.

A tak jen zírám, jak mnozí mí bližní houfně přestupují ten rafinovaný příkaz, pak toho litují, ale vzápětí se zas postarají o to, aby měli čeho litovat. A čím dál víc je těch, kteří toho ani nelitují, a sice proto, že se dnes těžko hledá někdo, kdo by jim řekl, že je třeba toho litovat.

Kněz je člověk, a jestliže mu celibát upírá i to, co druzí smějí, připravuje mu někdy těžké chvíle, v nichž svědomí a ta zmíněná přitažlivost svádějí krutý boj. Jak to dopadá, dočítáme se mnohdy v novinách, které si na tom náležitě zgustnou.

Povolání kněze je závažná věc, a zdá se, že v oblasti sexu jsou v této profesi perspektivní dvě řešení. Buď kněz začne hřešit, anebo kněží bude v budoucnu ubývat. Ani jedno není ideální. Ale nezdá se, že počty kněží porostou a věřících, kteří se zřeknou této hříšné radovánky, bude přibývat. Dosavadní trend je přesně opačný. Svatý František z Assisi, když na něj přišlo podobné pokušení, se vysvlékl a skočil do keře s trním. Nedovedu si představit, že by totéž udělal dneska některý z pokoušených kněží.

O EXISTENCI NEEEXISTENCE

Kráčel jsem jednou po Václavském náměstí a kolem mě plynuly zástupy. Míjeli mě lidé tmavé pleti, lidé ještě tmavší pleti, lidé běžoví, lidé opálení do bronzova i lidé, kteří už vyšisovali, a já si tu podivuhodnou různost vychutnával. A říkal jsem si, že ten multikulturalismus má přinejmenším jednu přednost: byly doby, kdy člověk, aby spatřil na vlastní oči ty nejrůznější druhy lidí, musel za nimi jezdit mnohdy tisíce kilometrů, ale taková procházka po Václavském náměstí mně ušetří velmi slušnou částku, kterou bych jinak musel vydat za letenky, jízdenky, pohonné hmoty, případně za podrážky. A tak jsem se kochal tou úžasnou rozmanitostí, když tu se u mě zastavil běžový pár. Pán s dámou. Oba mi poděkovali za tu mou předešlou knížku klaunovi, který si povídá s Bohem, a pak se mi ten pán představil, že je farářem, tuším, že Českobratrské církve evangelické. Nerozebíral ty mé nápady, kdo ví, možná že ne všechno se mu v knize zamlouvalo, ale pravil, že ho nesmírně potěšila věta o tom, že Bůh neexistuje, protože to nemá zapotřebí.

Jiří Suchý, pokračování příště

Rada starších je správní a výkonný orgán, který spolu s farářem řídí chod náboženské obce. Je tvořena laiky, virilními členy jsou všichni duchovní ustanovení v náboženské obci. Rada starších Náboženské obce CČSH v Praze Vršovcích pracuje v současnosti v tomto složení:

Miroslav Exner (1948) - předseda

David Frýdl (1974) – farář

Helena Zezulková (1954) - místopředsedkyně

Dana Vágnerová Krausová (1975)

Oldřich Nováček (1972) – finanční zpravodaj

Karel Červený (1957)

Helena Valterová (1939)

ZÁVĚRY ZE SCHŮZE RADY STARŠÍCH 28. 2. 2024

Schůze byla zahájena modlitbami členů a písněmi 147, 113. Aktuální stav hotovosti ke dni 28. 2. 2024: Banka: KB 124 805, 20 Kč, MMB 566 057,65 Kč, Pokladna: 13 414 Kč. Závazky po splatnosti ke dni 28. 2. 2024 nejsou žádné. Byl uhrazen příspěvek do bratrských fondů ve výši 272 587 za rok 2024 Kč.

RS diskutovala možnosti budoucího mzdového zajištění platů duchovních. Navrhuje vícetruhový způsob financování: 1) desátky 2) investiční projekty 3) výnosy z hospodářské činnosti

Br. farář představil RS předběžnou výsledovku zpracovanou účetní firmou Fubraland. Náklady: 8 927 553 Kč Výnosy: 9 130 151 Kč Zisk: 202 597 Kč. Návrh rozpočtu bude předložen na příští schůzi RS.

RS souhlasí s podáním žádosti o grant MHMP - Integrovaná a interkulturní aktivity určené občanům Ukrajiny v rámci podpory aktivit integrace cizinců na území HMP pro rok 2024 (termín podání 13. 3. 2024)

Br. farář informoval RS, že projekční práce na nové kotelně pro Husův sbor budou probíhat v průběhu března.

RS hovořila o možnosti dalšího směřování Komunitního centra MANA pod hlavičkou náboženské obce. RS pověřuje Terezu Krčálovou zpracováním koncepce komunitních prací v Husově sboru do konce dubna.

Desátkové hospodaření v roce 2024

RS odsouhlasila příspěvek na podporu Ukrajiny z Desátkového fondu pro následující subjekty:

1) Člověk v tísni (měsíční příspěvek 2 000 Kč)

2) Husitská diakonie (jednorázový příspěvek 25 000 Kč)

3) Projekt Skupiny D, z.s. Drony Nemesis (jednorázový příspěvek 25 000 Kč).

RS souhlasí s grafickým zpracováním Studia Divize návrhu dveří do sákríste a okna a dveří do kolumbária podle ideového návrhu bratra faráře a pověřuje bratra faráře oslovením možných realizačních firem.

Ze závěrů rady starších vybral David Frýdl.

Vršovický Hlasatel – časopis Náboženské obce Církve čs. husitské v Praze Vršovcích. Vydává Husův sbor Praha 10 - Vršovice. Vedoucí redaktor David Frýdl. Příspěvky zasílejte poštou na adresu Husova sboru, Vršovické náměstí 1, Praha 10, 101 00 nebo elektronicky: info@husuvsbor.cz. Neprodejné – pro vnitřní potřebu církve. Vychází jednou měsíčně. K dostání na Farním úřadě. Cena dobrovolná, náklady na jeden výtisk 10 Kč.